

[Skræppenborg-Nielsen.]

af mange forskellige slags eller omkring 200 kr. pr. år pr. individ.

Hertil kommer, at vi mener, regeringen bør se lidt nærmere på spørgsmålet om en væsentlig forhøjelse af aktieselskabsbeskatningen. Der er ingen tvivl om, at der kan hentes penge hjem her, uden at beskattningen af aktieselskaber derved bliver ubillig eller uretfærdig. Jeg har tidligere omtalt de gældende afskrivningsregler, og der er for os ingen tvivl om, at de bør ændres, eller at de i hvert fald bør gøres mere variable.

Sidst, men ikke mindst, har vi en meget stærk tro — en tro næsten grænsende til vished — på, at den højtærede finansminister kan få de penge, han står og mangler, alene ved at få gennemført en effektiv skatteligning her i landet. Milliardbeløb unddrages hvert år skattemyndighederne. Her kan hentes penge hjem, men de kan kun hentes hjem, hvis vi får flere folk ansat i skattevæsenet, så skattemyndighederne virkelig får tid til at gennemgå de mange regnskabers rigtighed, hvilket er forudsætningen for en retfærdig ligning.

For at tale om noget helt andet: det er over 100 år siden, de såkaldte acciseboder blev ophævet her i landet, så de indre toldgrænser forsvandt. Men der er endnu alt for mange steder, hvor der er alt for skarpe grænser for en sund og naturlig udvikling. Det koster eller kan komme til at koste såvel stat som kommuner meget dyrt. Det kommunale selvstyre, som vi har, skal vi naturligvis beholde og udvikle og værne om, fordi det i de allerfleste tilfælde arbejder særdeles godt. Der er i dag heldigvis god gang i kommunesammenlægninger eller kommuneindlemmelser på frivillig basis. Sammenlægninger og indlemmelser har været hårdt tiltrængt meget længe af mange forskellige og ofte meget vigtige økonomiske grunde. Det er bestemt ikke for tidligt, man endelig har fået rigtig begyndt. Det kan naturligvis kun glæde, at fremskridtets folk ude i kommunerne ved et fornuftigt samarbejde dem imellem, et samarbejde, hvor sagen og ikke personen eller personerne var altafgørende, har nået de smukke resultater på dette område, som allerede er nået. Men — og der er næsten altid et men — det går desværre ikke altid så glat alle vegne

med disse for et moderne samfund så vigtige kommunesammenlægninger eller indlemmelser, som man kunne ønske. Lokalpatriotisme kan såmænd være god, men en misforstået lokalpatriotisme bliver i det lange løb i hvert fald dyr for skatteyderne. Det er nemlig altid dyrt på længere sigt at hæmme en fornuftig udvikling. København, rigets hovedstad, og for den sags skyld også den lille by Middelfart, hvor jeg kommer fra, kan i den nærmeste fremtid meget let blive skoleeksempel på, hvordan den ene af parterne ikke skal bære sig ad.

Nu er det heldigvis — og dette heldigvis vil jeg da gerne have lov til at understrege — sådan her i landet, at det er forbudt ved lov, og absolut med rette, at pelse hinanden af, men hvis det var lovligt, tror jeg det visse steder ville være en fornuftig politik at ekspedere en snes sognerådsformænd og et par amtmænd over i en anden verden, for så tror jeg kommunesammenlægninger de pågældende steder ville gå noget glattere og der ville komme en fornuftigere løsning til gavn for alle.

Jeg vil være den højtærede indenrigsminister meget taknemlig, hvis han — hvad han sikkert gør i forvejen, men så også i fremtiden — vil følge nøje med i, hvad der sker ude i kommunerne kommunesammenlægninger vedrørende. Må jeg opfordre ham venligst til at gribe ind, hvis det skulle blive alt for broget og dermed alt for bekosteligt og dyrt for os alle sammen på grund af nogle enkeltes egennyttige stædighed.

Der er for mig ingen tvivl om, at der i dag findes mange mennesker, der vitterlig har fortrudt, at de blev ofre for en pågående og ikke altid helt fair propaganda fra den borgerlige oppositions side, og derfor stemte imod jordlovene. Men sket er sket. Det er for sent at græde over mælken, når først den er spildt. Jordlovenes fald betød imidlertid, at det offentlige ikke gennem lovgivningen har tilstrækkelig indflydelse på dispositionerne over jorden. Spekulanter har fortsat frit spil. Indtil en effektiv lovgivning på dette område kan gennemføres, kan der i nogen grad rådes bod på det skete ved, at staten opkøber jord i udviklingsdistrikterne og andre steder, hvor det synes påkrævet. Der er heller ingen tvivl om, at staten bør give støtte til vanskeligt stillede